

NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Kiv 3,1-8a.13-15 – 1Kor 10,1-6.10-12 – Lk 13,1-9

A terméketlen fügefa

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Nagy lehetőség ez a vasárnap reggel. Azokat a köteleket oldozgatjuk, amivel megkötözzük magunkat és egymást. Megtérésre szólít fel bennünket az Isten. Válgunk szabaddá egymás számára, hogy egymásnak jól tudjunk tenni, örömet tudjunk szerezni. Ennek egyetlen útja, hogy az ember fölszabadul a maga kicsinyes világából. Vállalja azt a bátorságot, hogy belép egy másik ember életébe - nem azért, hogy rászedje, hanem azért, hogy boldoggá tegye, hogy örömet szerezzen neki.

A keresztyén üzenet erre szólít fel bennünket:
Térjete meg!

Ezt a szentmisét meghalt Tamás testvérünkért ajánljuk fel, aki megtért ebből a világból. Átment ebből a világból ahol kétértelműség van, egy másik világba, az Isten világába ahol minden egyértelmű.

Nézzünk önmagunkba, vállaljuk ezt az átvonulást, ezt az áttelepülést a mi csak emberi világunkból az Isten világába, ***de már most!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Azok, akiket Pilátus megöletett, bűnösebbek voltak a többieknél? Azok, akikre rádőlt a torony, bűnösebbek voltak a többieknél? Válasz is van. Van emberi válasz és van jézusi válasz. Az emberi válasz azt mondja, hogy igen bűnösebbek voltak. Ilyen az ember: rögtön kész az ítélettel. Ez az emberi ítélet a mindennapi gondolkodást fejezte ki. Akkor úgy gondolták, akit szerencsétlenség ér, aki megbetegedik, az valami rossznak a következménye miatt szenved. Jézus is válaszol: „Nem voltak bűnösebbek!” Honnan tudjátok, honnan gondoljátok, hogy ők bűnösebbek lehettek?

Megtérés az életet szolgálja!

Jézus mondja: „Ha meg nem tértek, akkor ugyanarra a sorsra juthattok!” Ha meg nem tértek, akkor érhet benneteket ilyen csapás és kénytelenek lesztek megállapítani, hogy hiába éltetek.

A megtérés az élet szolgálatában áll!

Az evangélium embereszménye *a jó és a rossz* reális fölmérése!

Jézus ezért kérlelhetetlen keménységgel ostromozza *a farizeusokat*, számunkra érthetetlen gyengédséggel, engedékenységgel fordul *a bűnösökhöz!*

Az evangélium embereszménye erről szól!

A jó győzelme a fontos!

A jó mindig az életet szolgálja!

A megtérésben Isten hívja az embert!

A világban találkozunk a rosszal, a szenvedéssel, a megpróbáltatással. Arra kell gondolnunk, hogy hol vannak az életünk súlypontjai. Amikor ránk szakad a baj, vagy amikor lesújt ránk a halál, akkor nem tudunk cselekedni.

***Addig kell jót tenni,
amíg az ember egészséges, amíg az embernek ideje van!***

A megtérés nem szakít ki bennünket a világból, az időből, az örömeiből, a szenvedésekből. Ha megtér egy ember, akkor mélyebb öröme és mélyebb szenvedések világába jut, tekinthet be. Ez az igazságosabb világ. Az ember lelkének nincs szeme, lelkével nem tud ide-oda tekintgetni, csak a fény felé, Isten felé tud fordulni. Ez azt jelenti: az örökkévalóság igazságába pillant!

Örökérvényű igazságok jelennek meg az ember számára, amik hívják!
A megtérés ezt jelenti!

Vállaljuk a világot, de nem a világiasságot!

A megtérés nem szakít ki a világból, nem szakít ki az időből. A megtérés azt jelenti, hogy vállaljuk a világot, de nem a világiasságot! Érezzük a nagy különbséget. Nem a világot kell szidni, nem a világot kell megvetni, vállalni kell a világot, de nem a világiasságot!

A világiasság azt jelenti:
hogy az embernek elég az, amit a világ tud nyújtani.
Ez az ember nagy tragédiája!

Azt hiszi, hogy jól tudja tartani őt a világ, a lelke meg éhez!

Vállaljuk az időt, de nem merülünk el az idő tengerében!

A megtérés nem az időből szakít ki bennünket, vállalni kell az időt, de nem az időlegességet. Ideiglenes az ember élete.

Aki azt gondolja, hogy az időben mindent megkaphat,
amire az embernek szüksége van, az téved,
mert elmúlik a világ és elmúlik az életünk!
A megtérés arra figyelmeztet bennünket, ami múlandó!

Ebben a múlandó világban, amikor a jóra figyelünk,
a mindig érvényes értékekre és igazságokra figyelünk,
akkor erősödnek az emberi kapcsolataink,
akkor egymáshoz rendeljük az életünket!

Akkor kiderül, hogy mekkora ajándék, hogy egymásért élhetünk!
Mekkora ajándékokat tartogatunk egymás számára!
A megtérés azt jelenti, hogy az ember ezekre fölfigyel!

Térjete meg! – mondta Jézus. Ha nem tértek meg, akkor ugyanoda juttok, mint ezek, akikre rádőlt a torony, akiket megölték. Miért? Mert akkor derül ki, hogy semmit se tettetek, vagy nagyon sokat elmulasztottatok. Többet tehattetek volna, mint amennyit tettetek, de elcsábított benneteket a világ és elmerültetek az idő tengerében.

Az istennélküliség kínozza az emberiséget! Hitbéli válság van!

Nagyon fontos ezekről gondolkodni, mert a modern ember azt hiszi, hogy megszorításokkal meg lehet oldani az életünk kérdéseit. *Nem!*

Életünk kérdéseit csak az Istenben lehet megoldani!

Abban a világban, amely világ kiúzi magából az Istent,
 abban a világban teret nyer az erőszak,
 abban a világban hatalma lesz a gyűlöletnek, ellenségeskedésnek.
 Abban a világban, ahol leszedik az iskolák faláról a keresztet,
 abban a világban a gyerekek megverik tanítóikat,
 abban a világban a gyerekek egymást megölik.
 Ez a világ így nem rendezhető.
 Ebből a világból kimarad a megtérés, kimarad az Isten.
 Nem gazdasági válság van. Annyiszor halljuk ezt már.
 Hitbéli válság van! Az istennélküliség kínozza az emberiséget.

A megtéréshez első lépés: Ember ismerd meg magad!

Egy papnak könnyebb mondani, hogy térjetek meg. El is lehet fogadni ezeket az igazságokat a világról, az időről, - amiket mond, - de nem ilyen egyszerű. Melyik út az, amin el lehet indulni? A Delphoi jósdához vezető út mellett kövek voltak és a köveken különböző felírások, amik már figyelmeztették azokat, akik mentek a jósda szentélye felé. A legelső kövön ez volt felírva:

Ember ismerd meg magad!

Ez az első!
 E nélkül nem lehet emberi életet tervezni!
 E nélkül nem lehet emberi életet korrigálni!
 E nélkül a napjaink, az óráink elfutnak, áldatlanok lesznek!
 Nem találjuk benne a helyünket!
 Nem találjuk meg benne a lehetőségünket!

Agyonprogramozzuk az életünket e miatt a világérzet miatt. Megyünk, utazunk délre, keletre, nyugatra, csak azon az úton nem indulunk el, amelyen önmagunkhoz juthatunk, amely elvezet önmagunkhoz.

Jézus figyelmeztet bennünket:

aki eljut önmagához,

az gondolkodik az életéről, az gondolkodik a lehetőségeiről, a feladatáról!

Csak az az ember reménykedhet megtérésben,
 csak az az ember igazodhat igazságokhoz, értékekhez,
 aki magáról valamit mégis csak tud!

***Tudja azt, hogy ez az élet ajándék,
 ezzel az élettel egymásnak tartozunk!
 Ennek az életnek gyümölcsöt kell hoznia!***

Isten irgalmas, még ad lehetőséget, hogy gyümölcsöt hozzunk!

Mit ér a fügefa, ha nem hoz gyümölcsöt? Ki kell vágni. Szerencsére az Isten olyan jó, irgalmas és türelmes. Még a gyümölcstelen fügefát is védi, még ad neki lehetőséget. A mi esetünkben is alapvetően ez az egyetlen lehetőségünk, hogy az Isten irgalmas és még ad lehetőséget, hogy gyümölcsöt hozzunk.

Ez a gyümölcstermés nem állhat meg a mi egyéni köreinkben. Ennek a gyümölcstermésnek sokkal tágabb körben kell megnyilatkoznia, minimum a nemzet gondolatában. Az az üzenet is erről szól, amit a Szentatya nekem mondott február kilencedikén, ami az utolsó mondata volt felém:

Vigyázzanak Szent István örökségére!

Ember ismerd meg magad!
 Az ember legalább ezt az egy lépést megtette!
 Ember ismerd fel lehetőségeidet az órákban, a napokban!
 Ismerd fel lehetőségeidet ebben a földi életedben!
 Adósa vagy a másik embernek,
 a feleségednek, férjednek, gyerekeidnek, szüleidnek, nemzedetnek.
 Az embernek erre tudatosan kell készülnie!

A megtérés lehetősége adatik! Gondolkodjunk el azon, hogy mindannyian adósai vagyunk az életnek, adósai vagyunk egymásnak, adósai vagyunk a nemzetnek! Elégtétel!

***Eleget tenni! Mindenki arra született, hogy eleget tegyen
 és törlessze adósságát a nemzete felé, a másik ember felé
 és akkor Istenhez is tartozik!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Nagyon jó lenne, ha kereszténységünk megmutatkozna tetteinkben is. Kereszténységünk nem templomi vallás. Kereszténységünk az életet kell, hogy formálja és alakítsa. Egy gondolkodó mondja: Szeresd az embereket, nagy elkötelezett szeretettel szeresd az embereket és akkor megjelenik neked az Isten! Isten azért hiányzik az életünkből, mert szeretetlenségünkkel kizártuk a világunkból. Rajtunk múlik, hogy jelen van-e Isten a világban, az életünkben. Isten nélkül nem lehet megtalálni helyünket ebben a világban. Akinek bizonytalan a helye, azzal azt lehet tenni, amit akarnak.

***Isten segítsen bennünket, hogy normális önismerettel,
 megtérésre való készséggel kerüljünk a helyünkre!***